

Draga moja Sušica!

22. III. 44.

Tudi jaz sem bil zelo vesel tvoje dopisnice, ki mi je naravnala, da si pismo o pedu sprejela. Tudi pa je misel bil zaradi tega, da sem zaradi tvojega pisma, ki je hkrati tudi moje največje veselje. Kmalu bo to najino veselje, ki se občuje zdaj le o sprejemanju pisma in sporočil in obalavah in ilah na drugega, zadobilo realnejšo noto, kajti čez osemnajst dni si bosta že zrla drug drugega in oči in si povedala ne, kar si o pismu ni mogla povedati. Čudno in vedno lepo je, da si poljubljenu pedo molče tako dosti povedati.

Dopisnice, pravi, da si sprejela šele s nedeljo. Tudi to je dokaz, da ti pisma pregledajo (mislim, namreč po pošti), kajti dopisnice sem oddal še s petek popoldne, tako da bi jo morala, če recimo ne bi posle višje sile pač, sprejeti goštev s soboto popoldne, to se pravi pred tvojim odhodom iz Ljubljane. Šeada po mojem zadnjem pismu ne domišljam, da so ti pošto pregledovali in ti jo tudi deloma razplejali. Očitek, ki je dilal iz vsega tvojega sporočila, če zelo malo verjetno se mi zdi, da bi mi pisma razplejali, me je silovito bolelo. To tvoj zadnje dopisnici pa sem se tega občutka racbil in zdaj sem že potolačen. V zadnjem pismu sem ti pisal, kaj si same ti in kako bi s mi bilo če bi se morala pariti. Tudi o današnjem ti moram povedati, da vedno mislim na te in da si poljerna brez tebe brez te ne morem predstavljam, kajti ti si bita s kateri ljubim ljudi, s kateri spoštujem in ljubim pravico in vse kar je lepega na svetu. Ti si del mene samega in če bi izgubil tebe bi izgubil samega sebe, izgubil bi me kar pač navduša s mojo in voljo, da se ne rušim med razvaline tega granskega in propadlega sveta, proti kateremu se moram boriti, do blez

je o raja se kaj' dovi. Če bi se morala raziti, bi moral uiniti
vso to peklensko dežjo sam in zapuščen, kajti nikogar ni, ki bi
gledal tako odkrit, tako dobrotas in hrabro tako koristno kara-
jotčje a dešjo kakor ti, moja dobra, slaba, lečica. Če pa bi
ostal na tej bežavni poti, bi mi bil edini drug in tova-
riš smeljši na tudenih tistih, smeljši pola pere o vodo
in lepše življenje. Smeljši pa bi ne bil tudi nič več. Lažno
majhna, majhna uteka! Ti pa si mi peklensko več, bi
si mi ne kar more biti človeku človek in pado če ne bom nik-
dar, nikdar nehal ljubiti.

Našel bi ti kaj o sebi o svojem nakladnem življenju,
pa mi skoraj kaj piti. Na sem se vedel pod policijskim
nadzorom in celo se pod posredovanjem, do si lahko misliš.
Temu primeru se tudi ~~je~~ obnavam. Pa se misli, da bi bil
nasel s kak oporbu tistemu, o kako negira je in pabod-
raje naše stvari, se podelka ne, (Oporbu tistemu je pad
stvar ki je pilovito priti in ki jo bom prešel do konca)
le obnavam se tako pla ne dami gospodi pododa, da bi
ne našla, kar bi seveda zelo rada videla!

Tudi pravi sem našel nekega med tem časom, to jih
bom o potrdil pokopal. Licer pa se bari in odlično
mislijo, napisati socialni drams, zgodbo o. fa bulo se
zmešane. Drugače pa čepim le dom in tuden.

Sprejmi mnogo, mnogo pozdravov
od tvojega Karla

22. 3. 41.

33

Godě.

Aleved Maria

Josef